

[Hans Rasmussen.]

går ud fra — således har jeg også forstået de ærede ordføreres taler — at det enkelttilfælde, som man nu vil lovgive om, ikke berører den almindelige praksis og den almindelige fremgangsmåde ved fornyelsen af overenskomster på arbejdsmarkedet. Jeg vil gerne i den anledning udbede mig en udtalelse fra den højtærede økonomi- og arbejdsminister, idet det for fagbevægelsen spiller en stor rolle, at vi under almindelige forhold, hvis vi ikke kan enes med arbejds-giverne, er i stand til at benytte de midler, som er almindeligt anerkendt indenfor det demokratiske danske samfund.

Jeg vil dernæst gerne understrege de meget vægtige betragtninger, som socialdemokratiets ordfører, det ærede medlem hr. Carl P. Jensen, fremkom med, idet han oplyste, at vi indenfor De samvirkende Fagforbunds forretningsudvalg tog sagen op til behandling, straks efter at vi havde set resultatet af afstemningen. Det, det drejer sig om for vort vedkommende, er, at parterne selv ordner spørgsmålene, og vi henstillede derfor i meget kraftige vendinger til slagteriarbejderforbundets ledelse, om de ikke kunne udsætte strejken otte dage, for at der kunne blive en vis tid til at tænke over problemerne og eventuelt få dem løst. Det nægtede man fra slagteriarbejderforbundets ledelses side. Det vejer i høj grad til ved min bedømmelse af det foreliggende forslag og dernæst selvfølgelig også, at vor væsentlige indtægtskilde i England stopper, vor væsentlige handelsforbindelse med England, som er vor hovedkunde; der vil blive mulighed for, at andre kunne erobre det varesalg, vi har i England. Derfor er vi i vor samlede bedømmelse kommet til det standpunkt, at lovforslaget bør vedtages. Jeg understreger endnu en gang, at det stærkt har påvirket mine overvejelser, at slagteriarbejderforbundets ledelse i denne sag har afvist De samvirkende Fagforbund. Skønt jeg har stærk personlig antipati mod lovgivningsindgreb i arbejdsmarkedets forhold, har jeg ment at måtte følge regeringen i det fremsatte lovforslag.

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag):

Jeg vil gerne takke de ærede ordførere, der har støttet det fremsatte lovforslag, og har

iøvrigt ikke så forfærdelig mange bemærkninger at gøre.

Overfor det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft kan jeg bekræfte, at de motiver, som det ærede medlem hr. Carl P. Jensen gav udtryk for i sin anbefaling af lovforslaget, kan jeg fuldtud gøre til mine.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen strejfede lige den almindelige økonomiske politik og valutasisituationen. Jeg kan sige, at jeg helt deler den ængstelse, hvormed det ærede medlem betragter valutasisituationen, og at jeg ligesom det ærede medlem mener, at der er grund til at være på vagt. Dog vil jeg advare imod den sammenligning, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen lige strejfede, og som jeg tidligere har hørt et andet medlem af folketinget strejffe, sammenligningen af den situation, vi har i øjeblikket, med 1950-situationen. Jeg tror dog, vi skal tage i betragtning, at der i 1950 indgik en udenrigspolitisk situation som et dominerende træk i billedet, en udenrigspolitisk situation, som dog vist næppe kan sammenlignes med den, der foreligger i dag. Jeg har ved tidligere lejligheder søgt at analysere valutastillingen en smule; det ligger mig fjernt at ville give anledning til nogen som helst optimisme, men dog tror jeg, vi skal passe på ikke at komme ud i en pessimisme, der kan vække visse panikforestillinger, som der vist ikke i øjeblikket er nogen grund til. Det er interessant at se valutasisituationens udvikling over de sidste 6 måneder: den nedgang, der findes i den samlede valutastilling, svarer nogenlunde til den nedgang, der har været i vore tilgodehavender på tredielande. Dette bortforklarer ikke, at der har været en bekymringvækkende fortsat svækkelse i vor EPU-stilling, selvom man her må erindre, at der har været en omtrent tilsvarende vækst og styrkelse i vor dollarbeholdning. Som sagt, alt dette siger jeg ikke for at skabe optimistisk stemning, men for at give mulighed for en så nøgtern vurdering som overhovedet muligt.

Til det ærede medlem hr. Alfred Jensen vil jeg kun sige, at når han efterlyser oplysninger om lønforholdene, bør han dog lægge mærke til de tal, det ærede medlem hr. Carl P. Jensen nævnte her; det ærede medlem hr. Carl P. Jensen gør opmærksom